

درز و ایای تاریخ معاصر افغانستان

(حصه ۲)

فتح خان پیش ازینکه متوجه دفع حمله ایرانی ها شود حاجی فیروز الدین را بحیث بیک عنصر سنت و مضر سلطنت هرگزی شاه محمود محبوس ساخت و باسط حکومت پوشالی او را در هرات جمع کرد آنگاه ایرانی هارا عقب زد و به هرات هر آجعت نمود و بکمال کفایت و کار دانی مشغول تنظیم امور شد و ضمناً در اثر تشدیدی که از سردار دوست محمد خان ظاهر شده بود رنجیده و مشارالیه از برادر مدبر خود جدا شده به کشمیر نزد محمد عظیم خان پناه آورد و آنجا در اثر خواهش فتح خان نظر بند گردید.

کامران که از روی خود خواهی و حسادت میخواست زودتر دست وزیر فتح خان از امور مملکت کوتاه شود برای چاق کردن هنگامه های نامساعد زمینه مساعدی یافت و از شکایت های عموبیش حاجی فیروز الدین وزنان حرم او که در ان میان همشیره اش هم بحیث زن ملک قاسم پسر حاجی فیروز الدین وجود داشت و ازمو ضوع اقتدار با فتن وزیر فتح خان در هرات و پیوند تعbirات غلط در آن چیز های بهم بافت که افکار پدرس شاه محمود را مسموم ساخت و اورا بی جهت در مقابله کسی برانگیخت که دو مرتبه سلطنت را برای آنها گرفته از کشمیر تاغوریان در تقویت این سلطنت از هیچگو نه فدا کاری خودداری نکرده و نمی کرد. شاه محمود که در عیا شی غرق بود و خیر و شر خود و مملکت را تمیز تمیتوانست متغیر شده خود به قندهار رفت و حاجی فیروز الدین که از طرف فتح خان محبوس به قندهار فرستاده شده بود با کامران مشورت کرده و کامران قبل از رسیدن پدر به قندهار عازم هرات شد. این پیش آمد های در ام اتیک عاقبت واقعه ترازبکی در هرات بیان آورده که در طی آن وزیر فتح خان مرد مبار و نامدار به حکم کامران از نعمت بینائی محروم شد و چند نفر از برادرانش هتل پر دل خان و کهن دل خان اسیر شدند و آتشی که در سال ۱۲۱۲ ه ق در قندهار در روز قتل مردار پایانده خان و جمعی از سران قوم بدمست زمان شاه افروخته شده بود همیرفت که خا موش شود ولی

کامران بار دیگر آنرا در هرات دامن زدو در نتیجه همکاری هائی که میان سدوزائی‌ها و بارک زائی‌ها شروع شده و در دوره سلطنت محمد محمود بصورت بهتر قرعملا دوام داشت دفعه‌هه مبدل به دشمنی و مخالفت شدیدی گردید و اول کسی که از آن متضرر شد خود سدوزائی‌ها بودند. کور شدن وزیر فتح خان و حبس او در ارگ هرات عداوتی را که قتل پاینده خان تولید نموده بود تجدید کرد و برادران وزیر به قصد انتقام جوئی برآمدند. جمعی در نادعلی در پیرامون لویه ادی ما در فتح خان جمع شدند و سردار محمد عظیم خان در کشمیر بنای آمادگی را گذاشت. برای اینکه سلطنت بهتر نگی باشد از دست شاه محمود و اولاده اش بیرون شود سردار محمد عظیم خان مکتبه به شاه شجاع به لودیانه فرستاده بکطرف او را به آمدن به پشاور و گرفتن تخت و تاج تشویق نمود و از جانب دیگر دوست محمد خان را که بعد از قضیه شدت در تصاحب ثروت حاجی فیروز الدین و پنهان آوردند در کشمیر به اشاره فتح خان نظر بندبود رهانموده بایار محمد خان و ۷ هزار نفر پیشتر از خود بطرف پشاور و کابل سوق داد. خبرنا بینا شدن وزیر فتح خان و رسیدن مکتب سردار عظیم خان شجاع را به تک و پو انداخت و فوری پسر خود قیمور را باه صدوار به قصد اشغال سند به شکاپور فرستاد و خود سمتندو خان بامیزائی حکمران شاه محمود را از دیره جات برداشته عوضش محمد زمان خان پسر اسدخان را مقرر نمود و در ان دعوت سردار محمد عظیم خان بطرف پشاور حر کست کرد. دوست محمد خان و بار محمد خان که پیش از او وارد پشاور شده بودند شهزاده ایوب ابن تیمور شاه را از طرف خود پادشاه ساخته و خود را هسپار کابل شد. طبعاً چن و رسیدن شجاع میان ایوب و اوجنگ شد و اخیراً الذکر مجبور به تخلیه شهر گردید چون سردار محمد عظیم خان درین فرصت برادر خویش جبار خان را در کشمیر گذاشته و خود در راه بود شهزاده ایوب طور داد خواه در چچ و پکنی هزاره خود را به اورسانید و شکوه آغاز کرد که برای درانت هر ایله شاهی بر گزیدند و شجاع هر اخیل می‌کند. سردار محمد عظیم خان که شجاع را به آمدن پشارز

واشغال مقام سلطنت دعوت نموده بود نمیدانست که چه راه مصلحت آمیزی پیش گیرد آخر به شجاع نوشت که میخواهد خصوصی باوی دیدن کنمند . شجاع از ملاقات خصوصی سرباز زدومیان دسته های سالخوی طرفین بدون گفت و شنید قصادم واقع شد . مدت دوهاه سردار محمد عظیم خان در پشاور و شاه شجاع در خیبر بود و از بی اعتمادی متقابل سازش آنها صورت نگرفت و شجاع طرف دیره اسماعیل خان و شکار پور رفت . درین فرصت که سرداران شهرزاد گان و شاه سدو زائی شاه محمود به پیکار یکدیگر مشغول بودند رنجیت سنگ از ائم پیشتر آمد و کشمیر را تصاحب نمود . در فرستیکه سدو زائی ها و بازک زائی ها ، بعد از چند سال همکاری در دوره سلطنت دوم شاه محمود به همدمیگر مقابل هیشند از هرات تا قندهار و کابل بدست شاه محمود و برادر دیسر و نواسه اش بود و بازک زائی هادردو نقطه نادعلی در غرب و پشاور در شرق جمع شده بودند و طوریکه گفتیم شروع حرکت از طرف شرق از جانب سردار محمد عظیم خان بعمل آمد . سردار محمد عظیم خان در مسئله انتقام گیری برادرش وزیر فتح خان داخل اقدامات جدی شده و به تمام وسائل لازمه متوصل گیردید تا بهر رنگی شود به سلطنت شاه محمود خاتمه بدهد . علاوه بر همکاری با شاه شجاع که سازش شان صورت نگرفت قبل از اعزام دوست محمد خان و پار محمد خان بطرف پشاور و کابل سه مکتوب اسمی امین الله خان لوگری هم نوشه و او خا نداش را برای اخذ انتقام اشرف وزیر و وزیر فتح خان دعوت به همکاری خود و همکاری بادوست محمد خان نمود که اینک اول متن آنها را نقل میکنم :

<p>مرقع سوم اسناد قلمی موزه کابل مکتوب ۱۳</p> <p>« عالیجاه رفیع جما یکجاه دوستی » <p>« و موالات آگاه خصوصیت نشان » <p>« امین الله خان قرین جمعیت فراوان »</p> <p>« باشد بعد شوق موفور و اضیح آنکه حقایق و رواداد آنحدود » <p>« بنحوی است که درین نزدیکی متواتر و متواتری بقلم آمده ازان » <p>« قرار حالی آن عالیجاه خواهد بود حال اینصورت دارد که عالیجاه »</p> </p></p></p></p>
--

« امیرالمراء لعظام اخوی ارجمندی دوست محمدخان باج میعت بسیاری روانه »
 « الکای پشاور که وارد آنجا گردیده باشد و نیز تقریباً است که ارجمندی نواب »
 « جبار خان را با لشکر سوار و پیاده در بن چند روز »
 « هر خصوصی مور آنحدود خواهی نمود لازم که »
 « آن عالیجاه حق اشرف وزیر را همراهی داشته در رفاقت عالیجاهان مذکور »
 « بدلوجان سعی موافر بکار برده یا بهجه خودو با برادر خود با جمعیت شایان روانه »
 « الکای پشاور نموده و خود آنرا لیجاه کمر همت و مردانگی و غیرت »
 « و فرزانگی را بر هیان جان بسته منتظر هر کونه نامه و پیام عالیجاه اخوی »
 « یار محمدخان و دوست محمدخان بوده باشند زیرا که این وقت وقت »
 « خدھت و اظهار حسن اخلاص است و بنده کان اشرف وزیر برای چنین »
 « روزی دوستان و هواخواهان خود را میخواست و بر خود شما معلوم است »
 « که اشرف وزیر از کروه برادران خاطر داری شما هیفر هود الحمد لله »
 « اگر یک وزیر گرفتار است صد وزیر دیگر موجود و برای جان نشانی »
 « آهاده و حاضر به همه باب خاطر جمع داشته بنده در کاه را با تمام برادران »
 « به جان و ممال درین مقدمه سرگرم وساعی دانسته انشاء الله تعالی عنقریب »
 « مخالفان را شرمند کی و نداشت حاصل و خاطر هواخوان اشرف وزیر »
 « از گرد و کلفت مصفی خواهد گردید و آن عالیجاه خدمت های خود را »
 « ضایع و بیجا ندانسته هر سعی و اهتمامی که دارند در خدمت و جان فشانی »
 « بظهور میرساند و احوالات باهر کونه مرجو عات بقلم آریبد چون بعد از »
 « روانه شدن آخوی نواب جبار خان خود بنده در کاه عازم انحدود و بفضل »
 « خدا درین ازدیکی وارد آنجا خواهد گردید دوستان و اخلاص کیشان »
 « را فرار خود خدمت و غم خواری ها مورد اشغال و عنایات داشته و در خیر »
 « خوبی انها به وجودی کوئی نخواهد بود به همه باب خاطر جمع داشته »
 « سرگرم دوستی بوده باشد ». نایاب در ت س ه ر م ه ر
 « با عظیم »

د چند د می بین و خسرو دست دست که خسروش ای ای دن خسرو

بود کوئی مرور دلخیزی دزدیده بود نیزه د در ریگ خانه بود یعنی

پای ریگ خانه دهی دیگر دلخیزی دزدیده بود نیزه د عرب دور ای ای خسرو

دست خود را پنهان کرد و دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

د در خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو دلخیزی دزدیده بود نیزه د خسرو

هدیه و دینی کند و خدا نیست لایه خود را که بیان می کنند از فنا خطا

خداوند را فرید و خود را دفعه هم خداوند می کند خداوند از فنا خطا

و سعی برای این دخواست دارد اینکه ای عالم خداوند از فنا خطا

خانه خود را در این دنیا دارد اینکه ای عالم خداوند از فنا خطا

و خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند ای عالم خداوند

مرقم سوم استاد خطی موزه

کابل مکتوب ۱۵

عالیجاه رفع جایگاه دوستی و موالات آگاه
عمده الخوانین خصوصیت نشان امین الله خان
حفظ الله تعالیٰ بعد شوق هوفور و اشتیاق

فامحصور واضح آنکه قبل از این چگونگی مقدمه اشرف وزرا وسعی داشتمام
بنده در گاه وجمع برادران و دوستان در تدارک این مقدمه بتحوی که «
صورت و قواعد اشت بران عالیجاه بقلم آمد از انقره احوالی خواهد بود درین وقت
عالیجاه امیر الامراء العظام اخوی دوست محمد خان با جمعیت دو هزار «
سوار و دوهزار پیاده در تدارکات سامان مأمور الکای پشاور گردید «
که عنقریب وارد آنجا گردیده مشغول بندو پست مقدمات رویکار خواهد «
بود چون عالیجاه خیر اندیش و هواخواه بندگان اشرف وزراست «
لازم که درین خصوص کم رهمت و مردانگی را بر هیان بسته هر چه از غیرت «
وجوان مردی های شما سزد و آید دقیقه فاهرعی نگذاشته برای رفاقت «
عالیجاه دوست محمد خان کدام برادر یا بچه خود را روانه پشاور نمائید «
و خود منتظر نامه و پیام دوست محمد خان بوده هر گونه برای شما بقلم «
آرد از انقره عمل نموده زینهار که درین وقت خدمت خود را مقصز و معدوز «
نخواهند داشت که این وقت وقت خدمت و اخلاص کیشی است و نماید بخداست «
که مخا لفان عنقریب شرمنده و پشیمان و بسزای کردار خواهند رسید «
بنده در گاه را درین مقابله بسر ومال و جان کوتاهی نیست انشاء الله تعالیٰ «
تازنده باشم دست از انتقام معاندان اشرف وزرا نخواهم برداشت «
خاطر جمع داشته بوجهی در همت و مردانگی کوتاهی ننماید و احوالات «
همیشه او قات تویسان پاشید .

مرقع سوم اسناد خطی
موزه کابل مکتوب ۲

« علیجاه رفیع‌جایگاه خصوصیت و بیک جهتی »
 « نشان امین‌الله خان به سلامت بوده به عافیت باشد »
 « که هماری حالات این‌جا هی بعنان الهی الحمد »
 « والعلمه بتاریخ ذی‌الحججه به درجه حمد است که قبیل ازین عالیجاه رفیع »
 « جایگاه امیر‌المراء العظام اخوی ارجمندی ام دوست محمدخان سردار را به جهت »
 « تمثیل و امورات آنجا با جمیعت و افراد شکر نصرت افز و تدارک معقولی روانه »
 « آن‌طرف نموده شده و آن عالیجاه از قدیم ایام اخلاص کیش و خیر خواه این دولت »
 « میباشد بر سیدن عالیجاه ارجمندی با جمیعت خود ها کمر همت بر میان »
 « جان بسته مردانگی را از دست نداده با تفاق عالیجاه ارجمندی ام خدمت خودها »
 « رابانجام رسائیده که روی دشمنان سیاه خواهد شد و اشخاصی که خیر خواه »
 « این دولت و منسوب آن عالیجاه میباشد خواطر جمعی و دلاسائی داده بخدمت »
 « کذاری قیام نمائید و انشاء الله تعالی بفضل و عنایت الهی بعد از عید قربان »
 « بنده کان عالی بالشکر ظفر افز و جمیعت کامل تدارک کرد و روانه آن‌طرف »
 « میگرددیم که انشاء الله تعالی تاسیخ شهر ذی‌الحججه وارد الکای پشاور خواهیم »
 « شد و آن عالیجاه بزودی تدارک و جمع آوری خود را آماده نموده منتظر »
 « احوالات عالیجاه ارجمندی ام سردار معظم بوده آنچه امر از طرف ... (۱) »
 « ان عالیجناب گردد موافق آن عمل نموده که باعث سرفرازی آن عالیجاه »
 « میباشد و فرا خور خدمات بهره مندوسر افزای خواهد گردید و تا دست »
 « داد احوالات و رویدا آنجا را مفصل بجهت عالیجاه رفیع جایگاه اخوی »
 « ارجمندی ام یوم به یوم نویسان باشید که باعث اطمینان و خاطر جمعی »
 « حاصل گردد. »

هر

یاعظیم

این سه مکتوب سردار محمد عظیم خان که تقریباً متعدد الشکل و بیک مضمون میباشد
 به اساس مکتوب سو می که تاریخ ذی‌الحججه دران ذکر شده یکی بعد دیگری
 بکمال عجله و شتاب در روزهای اندو هکین و هیجان آوری تحریر شده که

(۱) خواهد شد.

خبر کورسا ختن و حبس وزیر فتح خان در هرات بسمع برادر ران او رسید. دو مکتوبی که تاریخ ندارد من حیث واقعات مندرجہ باندازه شبیه مکتوب سومی است که ضمماً باید به فاصلہ تزدیک در او آخر ذی القعدة و اوائل ذی الحجه (۱۲۳۳ق) فرستاده شده باشد . سردار محمد عظیم خان درین مکاتیب وزیر فتح خان را به لقب اشرف الوزرا بدون ذکر نام او خوانده و دوست محمد خان را گاهی ارجمندی واخوی و گاهی به لقب امیر الامراء العظام یاد نموده است تعداد و عسا کری که هم رای دوست محمد خان و بار محمد خان بطرف پشاور فرستاده است ۲ هزار سوار و ۶ هزار پیاده تعین گردیده . درین مکاتیب هتوار از کابل و حر کت سرداران بدان طرف اسمی و خبری نیست و کمک های که سردار محمد عظیم از اهین اللہ خان لو کری خواهش نموده است هبته درین است که برادر با پسر خود را با جمعیت نفری علی العجله به پشاور بفرستد و خود آماده او امرنامی سردا ربار محمد خان و دوست محمد خان باشد در مکتوب (نمره ۱۳۰) از اعزام نواب جبار خان عقب دوست محمد خان تذکار رفته اما واقعات نشان میدهد که سردار محمد عظیم خان نامبرده را بجا ای خود در گذاشته و خودش قرار یکه در مکتوب (نمره ۲) میگوید بعد از عید قربان در او آخر ذی الحجه سال ۱۲۲۳ به پشاور وصل گردیده است . سردار محمد عظیم خان درین مکاتیب شاه محمود سدو زائی پادشاه وقت و کاهران پسرش را که کور ساختن وزیر فتح خان به امر او صورت گرفته بود اسم نبرده بلکه ایشان را بالعموم باطری داران شان به صفت مخالفین و معاندین یاد کرده است .

بهر حال واقعات آمدن دوست محمد خان و بار محمد خان در پشاور پادشاه ساختن شهزاده ایوب بن تیمور شاه رسیدن شاه شجاع خلخ و اخراج ایوب، داد خواهی اخیر لذکر نزد سردار محمد عظیم خان، حر کت دوست محمد خان و بار محمد خان بادو سه برادر دیگر شان طرف کابل و عدم سازش سردار محمد عظیم خان و شجاع در پشاور پیشتر شرح یافت . دوست محمد خان و بار محمد خان در کابل با جهانگیر ابن کامران

وعطا محمدخان با میز ائم مقا بل شدند . عطا محمد خان جا کم سابق کشمیر بمناسبت عزل خود از حکومت اینجا از فتح خان و شاه محمود هر دو دل آزرده بود و به این مناسبت در هرات درفا جعه کور ساختن فتح خان سهیم شد ، دوست محمدخان که حریفرا خوب تشخیص داده بود از پیش از با او مکاتبه نمود به او حالت نمود که اگر هیچواهد این جرم فراموش شود باشد در قضیه کابل باوی همکاری کند عطا محمد خان که حکومت کشمیر را در اثر فرمان شاه محمدزاده داده بود در مقابله تسلیم شده و جهانگیر ۰ روز در بالاحصار محاصره هانده فرار کرد و عطا محمد خان مذکور هم بعد تربه جرم اشتراك در کور ساختن فتح خان کور ساخته شده دوست محمدخان بدون اینکه انتظار یک فیصله عمومی برادران بزرگ خود را در چنین موقع خطیر بکشد شهزاده سلطان علی پسر تیمور شاه را پادشاه ساخته و خود را وزیر اعلام نمود .

به مجرد رسیدن جهانگیر به قندها رشاه محمددو کامران نایب کل محمد فوغل زائی را بحکومت آنجا گذاشته و خود وزیر فتح خان نایمنارا گرفته طرف کابل حر کت کردند و در هنری بینی بادام سعید اباد ورد ک (بین غزنی و کابل) بار دیگر ازو زیر فتح خان خواهش کردند که برادران خود را از مقابله منصرف سازد ، در اثر جواب های منفی و سختی که از نایبرده شنیدند سران قبایل مختلف را طوغان و کرها درخون این وزیر نامدار و مرد بزرگ که واقعاً در هیا هوی قرن ۱۹ در میان شهزاد گان سدو زائی و سران باز کنی زائی شخص مدبر منحصر به فرد بود در ۱۲۳۴ هجری تکه کرد و بقتل رساییدند و جسدش را برای دفن به غزنی فرستاده در پهلوی بقعه شیخ رضی الدین علی لالا دفن نمودند ، این جنایت باز رگ و عفو نایذیر که افغانستان را از فرزند لا یق و ناموری هجر و مسخر ساخت صدمه ایست که بیشتر از قتل پدرش سردار پاینده حان برای مملکت گران تمام شد زیرا درین وقت و چنین فرصت باریک که دشمنان در ولایات سرحدی چشم دوخته و قدم بقدم فراتری آمدند کشور به بازوی توانا و حسن تدبیر و اقدامات عملی چنین هر بزرگ بیشتر از همه اوقات ضررت و احتیاج داشت . (باقی دارد)